

Dierendump in Brummen beu

Zeven hanen en twee konijnen zijn deze zomer al over het hek gegooid bij dierenpark 't Goor. „Zo ga je toch niet met dieren om?”

► regio 5

Neem eens een kijkje in een 'kasteel' van 150 jaar geleden

Kleine arbeidershuisjes aan de rand van de stad. Nu veel te krap, maar in de negentiende eeuw een 'kasteel'. Mies van der Schuyt leidt vanaf morgen bezoekers rond in het arbeidershuisje aan de Berkelsingel in Zutphen. „We staan op historische grond.”

► regio 4

FOTO: JEROEN JAZET

Binnenkijken bij één van oudste arbeidershuisjes

Kleine arbeidershuisjes aan de rand van de stad. Nu niet al te ruim meer voor een heel gezin. Hoe anders was dat zo'n 150 jaar geleden. Zutphenaar David Evekink liet in de 19e eeuw na zijn overlijden een groot deel van zijn geld na aan minderbedeelden in de stad. Er werden arbeidershuisjes voor gebouwd, het begin van de sociale woningbouw in Zutphen. Eén van deze oudste huisjes is te bekijken.

Merten Simons
Zutphen

„We staan op historische grond”, zegt Mies van der Schuyt. Vanaf donderdag leidt de Zutphense als gids bezoekers rond door het arbeidershuisje aan de Berkelsingel. Tot vorig jaar werd het huisje nog door de David Evekink Stichting verhuurd. Nu het tijdelijk leeg staat zag de stichting samen met onder meer het Erfgoedcentrum Zutphen de kans Zutphenaren een inkijkje te geven in de geschiedenis van de sociale woningbouw. „Dit was destijds echt heel uniek.”

Houthandelaar

David Evekink was een succesvolle houthandelaar die zich het lot aantrok van de armere medemens. Op jonge leeftijd trad hij daarom toe het bestuur van de Spaarkas in Zutphen. Arbeiders konden daar kleine bedragen inleggen, 's zomers als er veel werk is. In de winter ontvingen zij dan brandstof tegen een lage inkoopprijs.

Vlak voor de Zutphenaar op 37-jarige leeftijd overleed, bepaalde hij in zijn testament dat er 20.000 gulden van zijn vermogen naar de Spaarkas zou gaan. „Dat was in die tijd veel geld”, weet Van Der Schuyt. „Te vergelijken met een half miljoen euro nu.”

▲ Mies van der Schuyt geeft vanaf morgen in klederdracht rondleidingen. FOTO JEROEN JAZET

De Spaarkas besloot onder de naam David Evekink Stichting van het geld arbeidershuisjes te bouwen aan de rand van de stad. Tot de Tweede Wereldoorlog gelden de huizen van de stichting als hét voorbeeld van sociale woningbouw in Zutphen.

„Deze huisjes betekenden heel veel voor arbeiders in die tijd”, zegt Van der Schuyt. „Veel inwoners woonden toen in de Polsbroek. In die tijd een achterstallige buurt vol krotwoningen. Tegen woekerprijzen huurden ze dan bijvoorbeeld een schuurtje waar ze met zeven

kinderen in woonden. Deze huisjes waren ineens enorm moderne woningen voor mensen. Ze kregen ruime kamers met bijvoorbeeld een eigen schoorsteen.”

Tijdens de rondleidingen, die vanaf donderdag tot en met eind oktober vier dagen in de week gratis te volgen zijn, vertellen Van der Schuyt en de andere gidsen het verhaal van Hendrika Baneman. Een moeder van zeven en aan het eind van de negentiende eeuw één van de eerste bewoonsters van de arbeidershuisjes.

1,25 gulden per week

„Voor 1,25 gulden per week huurde zij de woning. Haar man verdiende als meubelmaker 11 cent per uur en

zelf verdiende ze wat bij als naaister. Een doorsnee gezin, maar voor het eerst konden ze echt in een eigen huis wonen. Het is een belangrijk verhaal om te vertellen. Ik denk

Deze huisjes waren ineens enorm moderne woningen voor mensen. Ze kregen ruime kamers, een eigen schoorsteen

– Mies van der Schuyt

dat maar weinig inwoners weten dat de stichting op dit moment nog steeds opkomt voor doelgroepen die moeilijk aan een woning komen.”

De David Evekink Stichting bestaat namelijk nog altijd en beheert 272 voornamelijk negentiende-eeuwse woningen in Zutphen, waaronder dus nog enkele arbeidershuisjes zoals die aan de Berkelsingel. Recent liet de stichting nog een vervallen pakhuis opknappen aan Basseroord. De panden zijn volledig verbouwd en alleen bewoonbaar voor jongeren tot 23 jaar. „Die panden worden verhuurd met dezelfde intenties als deze arbeidershuisjes aan het eind van de negentiende eeuw.”